

Izhaja vsak petek dopoldne. Izdaja konsorelj Malega lista. Naslov: Mali list, Trieste, Casella centro 37. — Urad: via Imbriani 9-III.
 Odgovorni urednik: dr. L. BEROÈ.
 POSAMEZNA ŠTEV. 25 STOTINK.
 NAROČNINA za celo leto 10 L., pol leta 5 L., četrt leta 3 L. — IZVEN ITALIJE celo leto 24 L., pol leta 12 L., četrt leta 6 L.

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN P...

MALI LIST - Trieste
 LICEJSKO KNJIZICA (Dr. Puntar)
 LJUBLJANA
 ... vsaka beseda
 VELIKIMI ČRKAMI 60 st. beseda. Pri stalnem oglašanju primeran popust.

Mali koledar.

Petek, 18. marca: Ciril Jeruzalemski; Salvator, Edvard. — Sobota, 19.: Sv. Jožef. — Nedelja, 20.: 3. postna; Feliks. — Ponedeljek, 21.: Benedikt; Serapion. Začetek pomladi. — Torek, 22.: Benvenuto, Lea. — Sreda, 23.: Viktorijan. — Četrtek, 24.: nadangel Gabrijel. — Petek, 25.: Oznamenjenje Marijino.

MALE NOVICE

Naša „Ljudska Pratika“.

Dne 15. marca so bile izrebane številke, ki dajo pravico dobitkov, označenih v naši „Ljudski Pratici“ za 1. 1927. Potegnjene so bile te-le številke:

1. Dobitek (blago za moško ali žensko obleko) dobi št. 3816.
2. Dobitek (6 srajc moških ali ženskih) št. 8.
3. Dobitek (volnena odeja) št. 74.
4. Dobitek (6 brisač) št. 737.
5. Dobitek (50 lir) št. 4350.

Vsako naj pogleda na zadnjem listu pratike spodaj, ali je zadela njegova številka. Ako je tako srečen, naj ta list izreže in s svojim naslovom pošlje na Upravo „Malega lista“, Trieste, Casella centro 37. „Ljudsko pratiko“ so dobili le tisti, ki so plačali naročnino za celo leto do 15. marca.

Odpis davčnih kazni.

S kraljevim odlokom-zakonom od 13. februarja 1927. št. 203 je finančni minister pooblastil finančne intendante v novih pokrajinah, da smejo odpisati 25 odstotkov od nadpristojbin (sopratasse) pri vinskem davku), denarnih kazni (multe), s katerimi so bili mnogi naši ljudje kaznovani v smislu raznih novih italijanskih davčnih zakonov. Popust 25 odstotkov zadeva predvsem kazni, ki bi jih morali prizadeti plačati radi tihotapstva, radi prestopka pri prodaji soli in drugih monopolnih predmetov, sajenu tobaka itd. Popust je dovoljen tudi pri vinskem davku in pri drugih davkih, s katerimi je obremenjena proizvodnja raznih izdelkov. Popust ni dovoljen za kazni, katerim je stranka zapadla, ker ni vložila predpisane prijave ali ker je napačno prijavila svoje dohodke pri direktnih davkih. Kdor pa je že plačal te kazni, ne more biti deležen tega popusta. Finančna intendantura so pooblaščenec dovoljevati ta popust samo do 30. junija 1928.

Novi tajniki.

Za tajnika fašistovske stranke na Tržaškem je bil imenovan inž. Cobol. Ime ga že izdaja, da je Tržačan, medtem ko prejšnji tajniki niso bili iz Trsta. Tudi Gorica je dobila po dolgem pričakovanju inženjerja za tajnika v osebi inž. Caccese.

Jezik za zobe!

V Paviji se je te dni vršila obravnava proti imenitnemu častnikarju in proti advokatu. Ubdolžena sta bila, da sta v vlaklu slabo govorila o Mussoliniju. Pristuškoval je neki miličnik, ki jih je tudi zatožil. Sodišče je oba oprostilo.

Ne pljuvaj na duhovnike.

Ljubljansko sodišče je obsodilo profesorja Birso, odgovornega urednika „Slovenskega Naroda“, na 2 meseca ječe in visoko denarno globo, ker je v svojem brezverskem listu pljunil na jugoslovanske škofo in posebno na ljubljanskega, češ da so delali proti Jugoslaviji.

Naše naročnike onkraj morja prosimo, naj nam poročajo, kako se jim godi v Argentini, v Braziliji, v Kanadi in v drugih državah. Čitatelji se obračajo neprestano na naš list, naj jim pove, kam bi kazalo izseliti se. Ker nočejo nam verjeti, jih boste morda vi prepričali, da je še najboljša doma.

Stavec v vlogi profesorja

Pred enim letom je bil sprejet v norišnico v Turini neznanec, ki ni vedel ali ni hotel povedati svojega imena. Bil je to človek okoli 40. let, bledega obraza, potri in ves razcapan. Zdravniki so ga vsak dan izpraševali, odkod je, kako se kliče, ali ima starše, brate in sestre. «Ah, pustite me! O, vojska! Grozne bolečine... Pustite me v miru». Po takih odgovorih se je neznanec vtopil zopet sam vase; njegov obraz je kazal, da trpi strašne notranje bolečine. Zdravniki so ga res pustili na miru. Tako so v norišnici pretekli meseci in meseci. Dobra postrežba je neznanecu dobro dela. Telo se mu je lepo zadilo, poredil se je za celih 20 kilogramov; zrastle mu je tudi lepa brada. Počasi se mu je pričela vračati tudi pamet. Čas je meznani človek porabil za to, da je prebiral učene knjige o filozofiji. Druge norce je poučeval krščanski nauk in ti so ga strašno radi imeli.

Moj mož je!

Zdravniki so se zarakli, da morajo rešiti uganko, kdo je ta človek. Njegovo fotografijo so dali v časopise. Slika je zagledala v listih tudi meka gospa v Veroni in vzkliknila veselo: «Moj mož je!» Njen mož je bil učen profesor latinskega jezika v Veroni. Bila sta komaj par let poročena, ko je moral Giulio na vojsko. Giulio je večkrat pisal svoji ženi in pošiljal pozdrave tudi svojima otročičema. Še z Oslavja je pisal; nato so ga prelözili v Macedonijo v boj proti Bulgarom. Potem ni pisal več; deset let je že, odkar je prispelo v Verono zadnje pismo. A tudi med mrtvimi ga niso našli. Starjši sinček je materi vedno pravil: «Mama, papa mi umrl». «Ne, ne! On ni umrl. Saj je ta slika v časopisu njegova. Še danes se odpravim v Turin». Tako je govorila žena.

Moja žena!

Veselo je pihal vlak proti Milanu in dalje proti Turinu. V norišnici je hodil neznan človek gor in dol po dvorišču in se razgovarjal z zdravnikom. Žena ga je opazovala izza plotu, da bi videla, kako hodi, kako govori, kako maha z rokami. Nenadoma se je zdrznila, pot ji je zalil čelo, spustila se je v dir na dvorišče ter planila proti možu, da bi ga objela in vzkliknila: «Giulio, Giulio!» Zdravniki, častnikarji in policajci so gledali in strmeli. Vsak se je vprašal, kaj poreče neznanec. «Ne poznam te ženske», se je glasil mrzli odgovor. «Giulio, Giulio, ali me res ne poznaš več?» Neznanec je uprl v njo svoje mrčne oči: «Vas ne poznam». Ženska se je vsem zasmilila. Vse njeno upanje je bilo v trenutku pokopano. Neznanec je vzdihoval: «O, vojska, vojska... Kje je moja družina!» Zdravniki so ga odpeljali v sobo. Žena je planila v sobo, vnovič objela neznanca in zajokala: «Giulio, Giulio, zakaj me tajiš!» Moža je spreletela čudna mrzlica, zazdelo se mu je, kakor da ga je objel močan žarek svetlobe. Vzdihnil je ves utrujen: «Moja žena!» Spoznala sta se.

Enakopravnost.

V Rimu je mnogo cerkva. V eni od teh, nazvani S. Andrea della Valle, je star običaj, da se v osmini praznika sv. Treh kraljev vrši slovesna služba božja vsak dan v drugem jeziku. Vsi vzhodni obredni jeziki (grški, armenski itd.) in tudi staroslovenski pridejo na vrsto. Tam se tudi pridiga v živih jezikih najraznovrstnejših narodov. S tem se hoče pokazati, da Cerkev smatra vse narode

Drugo ženitovanjsko potovanje.

v norišnici je bilo vse veselo, saj nekaterim norcem je bilo žal, da zgubi jo tako dobrega prijatelja, ki jih je podučeval in tolažil. Neznanec, ki ga je žena spoznala za svojega moža in ki je bil torej profesor, po imenu Giulio Canella, so pripravili vse potrebno za pot v Verono. Mož in žena sta ob srečni stopili na vlak. Videla se nista deset dolgih let; hotela sta prebiti vsaj nekaj dni v miru, daleč proč od znancev, da bi se izognila neprijetnih obiskov zvedavih klepetulj. Zato sta se odpeljala rajše v lepo vilo ob krasnem Desenzanskem jezeru, kamor sta poklicala tudi svoje otroke. Sili moremo misliti srečnejšo družino na svetu? Profesorja je prišlo obiskat veliko njegovih znancev: profesorjev, častnikov in duhovnikov. Vsi so spoznali v njem starega prijatelja prof. Canello.

Sleparija.

Tretji dan potrka na vrata vile v Desenzanu policijski komisar: «Prof. Canella mora iti z menoj nazaj v norišnico v Turin». Ni pomagal noben izgovor. «No, je potolažil profesor ženo, morda gre za kako uradno pojasnilo». Žena ni hotela pustiti moža samega in se je odpravila tudi ona z njim. V norišnici so jima dali lastno sobo.

Kaj se je vendar zgodilo? Policija je prejela več pisem, da je človek, ki se izdaja za profesorja Canello navaden črkostavec slepar, goljuf in tat.

Prav pred enim letom so na judovskem pokopališču v Turinu aretirali razcapanega človeka, ko je hotel odnesti z groba lepo izdelano bakreno posodo. Aretirani ni hotel izdati svojega imena; ko so ga peljali k policijskemu komisarju, se je hotel vreči po stopnjicah, da se ubije. Spoznali so ga za neumnega in ga poslali v norišnico v Turin. Policija je sedaj zvedela, da ni ta gospod prof. Canella, ampak črkostavec Bruneri. Poklicali so v norišnico njegovo pravo ženo in sestre, ki so ga tudi spoznale. Prišlo je tudi več njegovih prijateljev in vsi trdijo, da je to stavec Bruneri. On pa trdi da je prof. Canella.

Pika na hrbtu.

Pridni policajci so na podlagi fotografij tudi dognali, da ima neznanec drugačna ušesa kakor pravi profesor Canella. Tudi odtis palca namišljenega profesorja je enak odtisu tistega tatu, ki je kradel lani na pokopališču. Policija pa je tudi našla neznanecu na hrbtu: črno piko, ki kaže, da je bil ta človek operiran, medtem ko prof. Canella ni bil. Črkostavec Bruneri je bil že večkrat obsojen radi tatvin in sleparij. Nazadnje pa je dokazal, da znati «špilati» tudi profesorja. Čudno je le, da žena prof. Canelle še vedno trdi, da je neznanec njen mož in je vzela tudi dva advokata, da dokažeta pred sodnijo, da je neznanec res njen mož.

za enakovredne. Čudno: Cerkev katoliška tem lepše procvita, čim bolj spoštuje in goji narodne jezike, države pa vidijo v narodnih jezikih nevarnost za svoj obstoj. Katoliški narodni cenijo in ljubijo svojo Cerkev, ker je zares velikodušna in svobodoljubna. Da bi le vselej in povsod tudi posamezni cerkveni oblastniki delali v duhu Cerkve in apostolov! Kjer se drugače ravna, tam vera in ljubezen pošva in hudič se veseli.

MIHEC: V soboto bova v Ricmanje šla, počastit svet'ga Jožefa!
JAKEC: To se bo, Mihec, zgodilo, ako nam bo vreme milo.

RICMANJE.

(Slavnost sv. Jožefa). Bliža se naš slavni praznik sv. Jožefa. Vljudno vabimo vse dobre romarje na našo daleč znano božjo pot. Poskrbeli bomo za vse potrebno; vse bo v redu v cerkvi in na vasi, kakor se spodobi na tako svečan dan. Cerkevna slovesnost se bo vršila tako-le: V petek, dne 18., zvečer ob 7. uri, sv. bagloslov in potem spoved; ako bo potrebno, ostane cerkev odprta tudi celo noč, drugače se odprejo vrata v sveetišče sv. Jožefa ob 4. uri zjutraj. V soboto na praznik bo prva sv. maša ob 6. uri, druga ob 8. uri in tretja slovesna ob 10. uri. Ravno ob istem času bodo sv. maše v nedeljo. Poskrbljeno je za lepo petje v cerkvi, kakor je navadno v Ricmanjih.

*

Našim vaščanom priporočamo, da na praznik Sv. Jožefa gredo vsem romarjem v vsakem slučaju in potrebi na roko. Priporoča se tudi vaščanom, ki prodajajo kruh, sir, šunko in drugo, posebno pa krčmarjem, da tega dne ne nategnejo cen. Gledati moramo da tega dne posetnike dobro postrežemo in ne predrago razračunamo. Sploh bi bilo dobro, da bi za ta dan občina sama določila cene jedi in pijači. Končno se priporoča sl. starešinstvu, naj tega dne izbere najboljše pritrkovalce; kajti lepo in ubrano pritrkovanje povečuje slovesnost praznika.

DEKANI.

(Redek slučaj v naši Istri). Danes, v petek 18. t. m., na viljo sv. Jožefa obhaja Josip Toskan 67. letnico svojega pevanja na cerkvenem koru s sv. mašo na čast sv. Jožefa, njegovega patrona. Slav. ljencec je nastopil kot deček že leta 1860. pod učiteljem in organistom Fr. Golja; in nadaljeval pod učiteljem A. Grosmanom, pod g. Peršolja, pod Ivanom Benkotom, pod Ant. Bitencem in pod učiteljem Iv. Kuretom, 18. let. Mnogo let je pel tudi pod A. Rudežem in nazadnje pod A. Gregoričem. Vse skupaj je pel 67 let na koru. Bog ga živi!

Deveta obletnica ruske Rdeče armade.

Letos je sovjetska Rusija slovesno obhajala deveto obletnico od ustanovitve Rdeče armade. Vrhovni poveljnik je izdal armadno povelje, v katerem izjavlja, da je Rusija sicer miroljubna, da pa je tudi pripravljena na boj, če je treba. Pripomniti je, da bo ruska armada tekom par let tako močna, da se bo lahko kosala z vsakim sovražnikom.

Zvezda repatica na vidiku.

Poročali smo že, da bomo junija videli zvezdo repatico. Zvezdarna v Chicagu pa te dni javlja, da je že zagledala prve sledi repatice Pons-Winecke. Napravila je že prve fotografske posnetke.

All ste naročeni na „Naš Čolnič“?

V šolo ga dajmo

Vsaka stvar ob svojem času. O šoli pa je prepozno govoriti, ko je treba za napravljati mlademu študentu kovček ter ga odpraviti v mesto. Treba je mnogo prej to razmisliti, preudariti in pripraviti vse, kar je k temu potrebno.

Ali je prav dati otroka v šole? Če so šole za kaj in otrok sposoben, mu ne bo škodovalo.

«Preveč inteligence».

To besedo popravimo. Preveč je oseb, ki se med inteligenco prištevajo ter si vihajo nos in delo izbirajo. Takih je res preveč po svetu. «Inteligence» v pomenu «razumnosti», «izobrazbe», pa ni nikoli preveč. Zalibog je tako, da razni taki, ki so dve leti več hodili v šole kakor vsak drugi državljani, mislijo previsoko o svoji osebi, o svoji učenosti in se dela otresajo tam, kjer se nudi, ter ga iščejo kakor Rihničam konja v tisti dolini, kjer ga ni. To pa ni krivda više razvite pameti, ampak napačno vzgojne volje.

Prave izobrazbe ni nikdar preveč, zato bodi naša skrb, da se mladi rod šola, kolikor le možno, seveda po dobrih šolah.

Razume se, da moramo tudi glede študiranja mladine voditi pameten račun ter jo navajati, kolikor se to da naprej določevati, k takim poklicem, kjer se nudi večja možnost zaslužka, odvracati pa od takih poklicev, kjer je vse prenapolnjeno.

Ne delajmo jare gospode.

Študira se ne zato, da človek postane gospod čez druge ljudi, ampak čez sebe in čez naravo. Srednja polštudirana inteligence tega ne umeva tako lahko in zato na pretiran način «gospodo špila». Da se v narodnem življenju ognemo čim najbolj mogoče tej jari gospoščini, imejmo dva glavna ideala: visoko akademično izobrazbo vodilnih stanov in praktično strokovno šolanje delovnih stanov. Ti dvoji, če bodo pravilno šolani in vzgojevani, se bodo med seboj vedno prijateljsko razumevali.

Strokovno šolstvo.

Če govorimo o strokovnem šolstvu, imamo v mislih vsakovrstne rodokelske šole in poljedeljske šole. Za dobrega rodokelca je danes potrebna šolsko izobrazba. Da pa mož ne postane «šri-bar» ali «škric» mora biti šola praktična, taka, a ga navaja k delu, ne k gošpodovanju.

Tudi poljedelcu je šola nele koristna, ampak celo potrebna. Zadnjih smo v «Malem listu» pod «Gospodarstvom» pokazali v številkah in živih zgledih, da naše poljedelstvo nikakor ni na višku sedanje dobe. Če hočemo, da se zboljša, dobiti moramo izobraženih poljedelcev,

mož, ki bodo imeli oko in uho za vsak napredek, roko pa na drevesu.

Napake ljudskega mišljenja.

«Mali list» se ne boji povedati naravnost, da med našim ljudstvom vladajo o študiranju zelo spačeni nazori. Posebno velja to o študiranju na višjih šolah. «Dal ga bom študirat, da se ne bo ubijal z zemljo, kakor jaz». Krivo. — «V šolo pojdeš, da se ti bo boljše godilo kakor nam kmetom». Krivo. — «Za gospoda se boš učil, da boš bel kruh jedel». Krivo. — «Če se boš pridno učil, boš vsak dan meso jedel in vino pil». Krivo.

Mar ni pravični Bog trpljenja odmeril vesim ljudem? In ti, ki sam trpiš, delaš bedasto razliko, češ trpljenje je za kmeta, dobrote življenja pa za gospoda. Vsaj lastnemu otroku ne vtpaj te krive vere! Če bo kdaj res izobražen in spodoben človek, bo že videl, kaj se pravi trpeti. Kdor nič ne trpi, je od Boga zavržen.

Ali ni vsakemu ciganu zrastle žoldec, da prebavi meso in bel kruh? In to prebavljanje naj bo ideal za mladega človeka, ki gre v višje šole? Ni čuda, če se iz takih potem nabira jara gospoda in socialna pokora.

V današnjih časih, ko je vse življenje prepleteno stisicerimi socialnimi vezmi, se ne more govoriti, da kdo študira le za lastni trebuh. Kdor študira, zlasti višje nauke, študira tudi za druge in v prvi vrsti za druge. Ali ni bila bolezen prej kakor zdravniki?

Mislino po krščansko.

Neminljiva modrost katekizma pravi: «Bog je človeka ustvaril, da ga spožnava, ljubi, mu služi in tako sebe zveliča». Kdor nima čiste želje po spoznanju, veselja za učenje radi spoznanja samega, tak ni za višje nauke. Kakšen bo sodnik, ki ga pravne študije ne vsele, ampak se le s silo guli za izpite, da pride do «kruha» in čisto nič več? Kakšen bo duhovnik, ki gre v ta stan zato, da bo vsak dan meso jedel? Kakšen bo učitelj, ki nima veselja do vzgoje otrok, ampak le do «belega kruha»?

Za višje študije je nujno potrebno čisto srce, želja po spoznanju, hrepenenje po visokih idealih. Tako učite svoje otroke in če imajo talent, dajte jih radi v šolo: to bo v čast Bogu, vam na počos, v korist narodu.

To je znamka, ki je natisnjena na 1/2 kg, zavojih izbornih testenin

„Pekatete“

Zahtevaj vedno le testenine s to znamko.

Socialni vestnik.

Trgovski lokali v Trstu

Ko je stopil v veljavo zakon o svobodnem prometu s stanovanji, so bili trgovci z ozirom na trgovske prostore še huje zadeli nego z ozirom na družinsko stanovanje. Sicer je bila že v dobi vezane najemniške pogodbe glede trgovskih lokalov svoboda; sedaj pa, ko je vsaka vez tudi za družinska stanovanja odpadla, je po čudni dušeslovni zvezi (nagon oduševstva, podomače rečeno) prevladalo mnenje, da je tudi za trgovske lokale šele sedaj prava svoboda in potreba poviška. Večina trgovcev v Trstu je imela za trgovske prostore svobodno pogodbo, narejeno v povojni dobi. Gospodarji pa so čutili potrebo vzporedno z višanjem predvojne družinske stanarine višati tudi povojno trgovsko najemnino. Neka trgovina na prometnem kraju je plačevala pred leti 2000 lir, nato ji je gospodar povišal na 4000, zopet čez eno leto (za 1926.) pa že na 8000. Ali je morda v 3 letih draginja zrastle za 300%?

Zakaj je trgovec v kleščah?

Privatno družinsko stanovanje ima to prednost, da je vseeno, v kateri ulici se nahaja. Za trgovski lokal je pa drugače. Na dobrem, prometnem kraju trgovina donša neprimerno več kakor v skritem kotu. Ko se torej trgovec dobro uredi, ali kakor se običajno reče «vpe-lje», tedaj mu ni lahka stvar, pokazati drug lokal kjerkoli. Marsikateremu bi o tako selitvi odpadla vsa klientela, selitev bi bila zanj pogorišče.

Te klešče se čutijo tem huje v Trstu sedaj ko je

kriza v trgovini.

Kadar je mnogo denarja in cvete kupčija, ni težko začeti trgovino in v dobri konjunkturi se lahko «vpe-lje». Ko se pa denarni vir posuči, ko začne lju-lje varčevati «v štuli» in vsak novič trikrat obrnejo, predno ga izdajo, tedaj začne tudi trgovec slaba presti. Kakor se monar v hudem viharju spomni pozabljenega Zdravemarije, tako se trgovci spominjajo pozabljenih jezikov in vabijo vsakogar noter, se uklanjajo, strežejo, razkazujejo, hvalijo in ponujajo svoje blago in kar je njim najtežje — nižajo cene, popuščajo do skrajne možnosti.

V soboto po končanem delu je šel neki delavec v Trstu v trgovino kupit par čevljev. Tekom svoje prisotnosti je bil on edini kupovalec v lokalni. Gospodar mu je pripovedoval: «Vidite! danes ste sami tukaj. Za vami pride morda še eden ali dva, potem bomo zaprli. Nekoč smo imeli ob sobotah cel večer do pozne ure vse polno ljudi, tako da nismo mogli dovolj hitro tekati in streči».

Kar je povedal tisti trgovec, povedo tisočeri.

In ravno v ti krizi pride hišni gospodar in zviša najemnino za trgovski prostor. Tako mora trgovec več plačevati za stanovanje svoje družine in več tudi za svoj trgovski prostor. Pa ravno v času, ko kupčije stoji, ni prometa, ni denarja, ni kredita.

Kaj pravi liberalizem.

Trgovci so po ogromni večini liberalnega mišljenja. Zdaj jih njih lastna vera bije, da se jim dela črno pred očmi. Liberalizem pravi: «Če ne moreš živeti, pogini. Če ne moreš plačati, pogini. Če ne moreš konkurirati, pogini». Liberalizem ne ve nič o pravici in ljubezni, ampak le o «železnih zakonih» ekonomije. Marsikateri liberalci danes kolne te železne ekonomske zakone, ko vidi, da mu po teh zakonih gre v nič njegovo podjetje pri vsi njegovi skrbi in pridnosti.

Trgovcem poje liberalizem letos takole postno pesem: Če stanarine tako visoke ne zmoraš, opusti trgovino, vzemi otroke in ženo in pojdi po svetu iskat nove eksistence. V Braziliji in Kanadi je dosti zemlje, boste gozde posekali in kmetije naredili. Tvoja gospa bo drva prenašala in kopo žgala, otroci bodo koze in krave posli, spali boste v leseni kolibi in jedli polento, če jo boste znali skuhati. Boste videli, kaj je Robinzon in Tendopolis.

Socialno skrbstvo

ne sme izključevati trgovskega stanu, ko se le-ta nahaja v težkem položaju. Tudi v Trstu je javna oblast spoznala, da proti socialna nevarnost tudi s te strani. Dasi so od spravnih komisij izključeni trgovski lokali, se je vendar vršilo posvetovanje med zastopniki hišnih gospodarjev in trgovcev ter se je ustanovila posebna pravna komisija, ki uraduje v prostorih deželnega trgovskega sindikata v ulici Giorgio Galatti št. 20, samo za spore glede najemnine ali odpovedi prodanih lokalov.

Vsled opustitve manufakturnega blaga, bodem isto prodajal po nižani ceni 21. marca do 10. aprila 1927.

Josip Biščak, trg. v Šmihelu pri Št. Petru na Krasu.

PODLISTEK

Iz življenja imenitnega Kraševca

Spomini molojca iz goriške bogoslovnice

«Mali list» je priobčil pod naslovom «Iz življenja imenitnega Kraševca» podlistek v katerem je bilo popisano življenje kraškega rojaka, Kompareta; v podlistku je bilo tudi govora o borbi goriških bogoslovcev za ohranitev staroslovenščine v istrskih cerkvah. O tej reči nam je eden izmed glavnih udeležencev znameniti publicist Fr. Terseglav poslal te vrstice, ki bodo marsikoga zanimale.

*

Dragi g. urednik! Z veseljem sem zagledal v «Malem listu» listke o pokojnem Komparetu. Zaradi zgodovine bi rad, če bi Vi, oziroma Vaš gospod podlistkar sprejel od mene sledeča pojasnila in jih dal v «Malem listu» kot ad-mek's natisniti:

V goriškem semenišču smo l. 1903. študirali med drugimi: moja malenkost, Berto Leban, Švara, Ciril Zamar, pozneje najmenovani «molojci», ki smo bili

deklarirana opozicija proti sistemu ravnatelja dr. Gabrijeviča. Bili so časi mladostne borbenosti, najvišjega idealizma in največje porednosti, nad katero je bilo razlito prekrasno goriško solnce. Naša revolucija je obstojala v budenju krščanskosocialne zavesti, organiziranega katoliškega pokreta, ki ga tedaj na Goriškem in Primorju sploh še ni bilo, oziroma je bil šele v povojih, ter v zahtevi po večji sodobnosti in začemjanju novih življenskih problemov v katolicizmu, kar pa je bilo pri nas vse odločno nacionalno usmerjeno. Mirne duše lahko rečem, da smo bili mi pionirji na tem polju na tleh goriškega semenišča, v katerem je diktatorsko kraljeval prekrasni, originalni, kakor iz železa izklesani naš ravnatelj Gabrijevič, prototip najizrazitejšega starinstva, sicer pa dober, a strog oče. Iz te miselnosti je med drugim (bilo je več takih reči!) izrastla tudi spomenica za ohranitev staroslovenščine v Primorju. Tudi v tem oziru se mi zdi, da smo bili mi prvi, oziroma, da smo mi opogumili ono duhovščino ter deželne poslance v Primorju, ki so se obrnili l. 1904. s podobni-

mi spomenicami na papeža, oziroma primorske škofe. Naša spomenica iz l. 1903. je v «Malem listu» po smislu dobro izvlčena; vendar bi dobesedna objava bolj pokazala našo izhodno točko, ki je še danes aktualna; zedinjenje krščanske cerkve, predvsem rimske in grške, oz. ruske, tesna vez med verstvom in narodno kulturo Slovencev in Hrvatov ter zajezitev liberalizma, oziroma «narodnega cerkvenstva».

Zanimivo je, kako smo to spomenico sestavili. Inicijator je bila moja oseba, tudi sestavil sem jo jaz, molojstvo jo je seveda moralo odobriti, ker se je pri nas delalo vse po parlamentarnih principih. Nastala je na podlagi mekega odloka kongregacije obredov, ki je imel urediti rabo glagolice, in smo se bali, da ne bi škof dr. Nagl, ki je prav ob tistem času zasedel tržaško stolico, to reč izpeljal v škodo staroslovenščine, ker smo rajnika imeli za hudega Avstrijca in latinca. Za spomenico smo kmalu pridobili skoro vse slovenske in hrvatske bogoslovce, kar ni bilo malo delo spričo ogromnega strahu, v katerem je trepetalo semenišče pred našim

ravnateljem. Odločivno je bilo, da se je postavil na našo stran največja avtoriteta med nami in tudi ravnatelju najljubši glavni prefekt in četrtletnik Ukmar, z njim pa Tul (če se prav spominjam) in nepozabni Čok, ki ga danes krije črna ruša. Veliko so riskirali, ker so stali deloma pred mašniškim posvečenjem in so se na ta način kaj slabo vpeljali pri svojem novem ordinariusu.

Spomenico je bilo treba spisati v tolikih izvodih, kolikor je bilo takrat duhovnikov v tržaški in poreški škofiji (če se namreč ne motim, smo jo tudi letem poslali). Ker nismo imeli kopirnega stroja in «Underwood» takrat menda še ni bil iznajden, se je vpreglo vseh 41 slovenskih in hrvatskih bogoslovcev, da jo prepíše. Listkar «Malem lista» se namreč moti, ko piše, da smo jo naslovili samo na rajnega Kompareta. V «študiju», kjer smo bogoslovci po dnevu sedeli pri kaj izvornih, starinskih in neizročno nerodnih pullih, smo, zamaskirani za ogromnimi pokrovi, en dan ali dva spomenico prepisovali; naši italijanski kolegi pa so bili skrajno začudeni, kaj neki tako navdušeno po-

Deseti brat med lovci na volka.

Nenavadno živo lice je imela vas Bukovje pretečene dneve. Avtomobili, korijere, kočije vse je drvelo v vas, na zbirališče izredno velikega lova na volka, ki je bil strah celi okolici, srnam pa smrtni sovražnik. Videl sem voziti čudno mrežo z različnimi zastavicami, panjeli, bandircami, podobno vele mestnemu «tandlerju» ki prevaža svoje cunje po ulicah, ali pa nekdanji tržaški prodajalki, ki je nosila na veliki palci trak v vseh barvah in vpila: traka, traka, traka. Lovci, jagri, bošnarji, feršnarji, oberforštmaistri in še vse polno drugih veleosebnosti je bilo povabljenih, na tega drznega gozdnega divjaka. Še celo Repoštev iz Krkonošev je bil med povabljenici in v moje začudenje je bil ta nenavadni lovec oborožen s «flinto» na stroj. Čudna mreža je bila raztegnjena, tja daleč do «pasje poti» in še naprej

čez samotne podnomoške kotline. Nekažana so nam bila mesta po lovskem revirju in prav srečen sem bil, da sva dobila jaz in Repoštev «štant» pri takomenovani ledeni jami, ali pri spodmolu, ki je služil svoječasnno pokojni. Sortovki kakor skladišče za kresivno gobe. Raketa počí, znak, da se lov začne. Brilzanje, ploskanje, lajanje kakor da bi se bil sam zlodej odvezal in družega šundra je bilo — tako kakor na Kiribaba v hudi krpotski ofenzivi — ali, divji navihaneč, je celo odlično lovsko karavano za nos potegnil ter mimo tam za cerkvico na Nanom smjakovo pleče hrustal: ja, nekdo ga je zasačil na Jurjevcu, ki je imel čudno menišovsko kuto na glavi: Varaždinac s piščalko ga je pa srečal pod «Konko» v elegantnem pustnem kostumu, tako da je ta zver res kakor nekdanji strah na «Voitschbergu». Pust je bil v Gorenjih živahen, ter končal s krvavim obiskom v gostilni. Načrt, da bi zmešali desetemu bratu «pulfra» med tobak za v «fajfo» je punčari izpodlelet.

Pustil sem Gorenje in jo urezal čez plame v Studeno. Opazil sem da imajo v Loverkovi hiši ples: šel sem noter in videl nad 15 let stare deklice, ki me dolajo posebne časti domači vasi, ki je bila do sedaj še nekako v moralnem oziru dostojna. Matere onih deklet zasluzijo pošteno 25 z mojo potno palico. Kar sem še na onem plesu opazil, bom takoj, ko mi bojo prstje na roki ozdraveli, povedal.

Kaj nam z dežele pišejo

LOKEV pri Divači.

Za pust je bil ples in tudi intriga in prepir med vaškimi fanti in britovšci. Le-ti so se vzeli skupaj in pokopavali pusta. Pesem, ki jo je zložil domač pesnik, pripoveduje tako:

Potem pride gospod brigadir in praša, kakšna je ta zvir.
Fantje niso nič odgovorili,
pusta le naprej nosili.
Ravno so pusta na tla djali,
da bi ga slovesno zažgali,
Nato so karbinirji prišli:
«Galt, fantje vi!»

Pogrebni stroški bodo baje na vsakega pogrebca 60 lir. Pa saj denarja ne manjka za neumnosti...

VIPAVSKI POPOTNIK.

Na pust, ki je menda pol praznika, sem se napravil v Vipavo, da obiščem nekdanje vojaške tovariše, s katerimi se nisem videl od Velikega Šmarča, ko smo se šli v Logu. S korijero sem prišel do Ajdovščine, potem sem jo mahnil peš po cesti. Zavil sem po stezi proti Dolgopoljani. Tam sem poklical četrt vina, ker sem enkrat čital, da je kisló, pa sem videl, da je sedaj prav

dobro. Pol litra sem ga spil in potem ubral pot proti Budanjam. Po tisti lepi poti bi moral kmalu podnevi luč rabiti. Tam sem zvedel od prijatelja, da je prišla neka fabrika v konkurz in to menda samo radi jezika. Nadaljeval sem pot v Duplje. Ondi sem slišal, da so imeli na pustno nedeljo krst in birmo že priletnega moža brez župnika in škofa. Mlajši pa so poskušali, kdo zna bolje plavati v gnojnici, sedaj ko ni žab. Brzih mog sem bežal, da me ne bi tam noč zalotila. V Vrhpolju sem slišal, da se boje za svojega župnika, da ne bi šel proč. Prišedši v Vipavo zaslišal sem godbo in šel bliže gledat, pa nisem nobenega poznal, ker so bile same šeme — pardon, maskare se reče bolj olfkano. Prespal sem v Vipavi in se drugo jutro vrnil na svoj dom s korijero.

Iz PIRANŠČINE.

Živimao v času, ko nam svet ne nudi mnogo lepših zgledov. Nalašč se razgalja v svoji umazani pahujšljivosti, ker zgublja vero v Boga. Posebno naša mladina se potaplja v breznu zapravljenja, hispanja, pijančevanje in razuzdanosti.

čenjamo in so v naše pulte škilili. Bili smo pa stvar tako izborno organizirali, da ravnatelj, ki je sicer imel povsod nastavljene svoje oči in ušesa, do zadnjega ni ničesar izvedel in smo spomenico mogli nemoteno odposlati na vse dekane, župnike in kaplane istrske. Zatoženi smo bili šele po fait accompli, kar je bilo tudi pričakovati; kdo nas je in kako, ne vem.

Ali mam je na spomenico sploh kdo odgovoril, se več ne spominjam; le toliko se vem, da so se nekteri gospodje, posebno iz vrhov, o njej in nas zelo nepovoljno izrazili, češ da nismo poklicani, da vprašanja ne razumemo, da rešimo ordinem divinum et humanum in podobno, kakor je pač starina navajena v takih slučajih zavračati mladino. Velika večina pa je bila gotovo za nami, vsaj v stvari, kakor dokazuje temu sledeča akcija duhovščine, kateri je stal, kakor se danes lahko pove, na čelu baš rajni Kompare. Z njim sem se seznanil baš ob tej priliki, ko sem bil kot glavni krivec primoran iskati zaslombe in sem jo našel v njem, ki je bil takrat dekan v Ospu. Tudi Kompare, se mi zdi, na

v Ospu. Tudi Kompare, se mi zdi, na našo spomenico ni odgovoril pač pa sva se v sledečih počitnicah v tej zadevi sestala in je nato on z vso vneto in energijo pri škofu dr. Naglu zame interveniral, da me ni zadela disciplinarna kazen, oziroma da sem po ceni ušel. Pri tej priliki sem spoznal vso plemenitost tega značaja in ga bom nosil do konca v svojem srcu; saj je bil Kompare edini svečenik, ki se je takrat meustraseno za nas postavil. Kar se afere same tiče, sem jaz dobil strog ukor, se mi zdi; hujše so jo pa občutili četrtoletniki, ki so morali podpisati nek preklic. V obče pa moram reči, da se je upoštevala naša mladostnost in se je stvar tretirala očetovsko; spiritual je bil takrat častiti gospod Brumat, sedanji ravnatelj gorisklega semenišča, kojega milobo in uvidevnost bač ob tej priliki ne bom nikoli pozabil. Gospod je skušal vplivati na nas samo z dobro besedo in podukom; meni je posodil Thalhoferjevo liturgijo, da se tam o vprašanju obrednih jezikov povčim in mi ni nikoli zaradi tega rekel žal besede ali pokazal kakšno averzijo. F. Terseglav.

Če pogledamo malo v notranjost moderne dekleta, vidimo da mu manjka predvsem volje do samozatajevanja. Tukaj mora poseči mati vmes. Materina beseda naj velja meizkušenemu dekletu vsak čas, ker je mati prevzela odgovornost za svoje hčere. Poglejmo samo na plesišče. Kadar gre mlada deklica, prav za prav še otrok, enkrat na ples, resnično napravi prvi korak v propast. V naših krajih imamo ples za plesom. Ob nedeljah srečaš ob vsaki uri ponoči na cesti ali drugod po par otrok skupaj, izdelanih po nezdravem plesu ki se vračajo. Matere, ne pričakujte posvetne sreče od svojih hčera, ampak zahtevajte pamet in poštenje od vsakogar, ki se približa vašemu otroku.

SEMPAS.

Težki časi so začeli pri nas. Draginja postaja meznosna; kmet prodaja po ceni, kupovati mora pa vse drago. Vinskega pridelka ne moremo prodati. Precej pa ga je pokupila «Vinarska zadruga». Upanje je že da bode dobro uspevala in tako pospeševala blagostanje naše občine. — Tudi naša Mlekarna pridno dela. — Kmetje oprimimo se teh naših zadrug ker edina naša rešitev je v združništvu. — Naše pokopališče je zelo v slabem stanju, ker niso prejšnji občinski upravitelji uredili te stvari zato, prosimo ga. podesčata, naj se on zavzame za to zadevo.

DIVAČA.

Dolgo se Ti nismo, dragi «Mali list», oglasili. Torej poslušaj, kako smo prebili predpustni čas. V primeri z lanskim norenjem dokaj dostojno. Običajno pokopovanje pusta se leto ni vršilo. Baje je vmes vladna prepoved. Tudi brezglavo popivanje in veseljačenje po gostilnah ponehuje. Vzrok višja sila: davki, draginja, pišli dohodki. Še bolje bi bilo, ko bi se sami od sebe spametovali, brez zunanega pritiska. Tudi trgovina z lesom je skoro popolnoma prenehala. Marsikdo si je pri njej prste opekeli. Zakaj pa smo še vedno tako zaupljivi! Poroki ste bili v predpustu dve.

ZABIČE pri Il. Bistrici.

Redko kdaj gre glas iz naše vasi; saj tudi nimamo nič dobrega pisati. Letine so slabe, zaslužki majhni, draginja velika. Pridelke prodajamo na pol zastonj in še jih ne moremo prodati. In vendar so naše gostilne zmiraj polne, ob nedeljah in praznikih in tudi ob delavnikih. Ali ni to sramota za nas, posebno v teh časih? Starši, kam mečejo denar vaši otroci? V naši vasi je že 10 dni neki komedijant. Sam se je pohvalil, da zasluži vsak večer 400 lir! Če pa je treba plačati gozdnega čuvaja ali organista, nima noben občan niti 2 liri v žepu.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna
TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.
KRONE plačuje više kot vsi drugi.
ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.
z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo
Trst via Cappin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Zima pritiska.

Sneg in blato leži po potih. V takem času bode glavna skrb za dobro obutev. Osnovno zdravilo za zdravo življenje se glasi: glavno hladno, noge tople!

Zato skrbite, da bo vaša družina dobro obuta.

Obrnite se na FORCESSINA!

Lepa domačija na prodaj.

Hiša z gospodarskimi poslopji v najboljšem stanju, lepa solčna lega in zraven cerkve. V hiši mlekarna in lasten vodovod. Pripravna za vsako obrt. Zraven 2 gozda, senožeti, njive in sadovnjak. Redi se 6 glav. Na željo se odda tudi manj, kakor tudi res živ in mrtev inventar ali brez. Ponudbe na: Jožef Bizjak, Otalež 189 p. Cerkno.

ZDRAVNIK

Dr. IGOR FRANKO

absolvent dunajske klinike,
ordinira odslej samo

v IL. BISTRICI

vsak dan

od 10 - 12 in od 15 - 17 h.

Izšel je žepni koledar

VEDEŽ

za l. 1927

dobiva se v trgovini

J. Štoka - Trst

Via Milano 37

in v vseh trgovinah pa deželi.

Primarij kirurg sanatorija
Villa S. Giusto in občinske
bolnišnice v GORICI

Dr. LOJZE SUSSIG,

prej asistent na dunajski vseučilišni
kliniki profesorja Hohenegga, sprejema
vsak delavnik od 2-3 popoldne
Corso Verdi 21-II, telefon šte. 196.

Zobozdravnik

dr. Sardoč D.

ordinira

v Trstu

vla M. R. Imbriani 16, III.

(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

Gospodarstvo

Globo za davčne zamude. Kakor je znano, se po tukajšnjih postavah, davke plačuje v šestih obrokih. Kdor prinese denar na iztirjevalnico le en sam dan pozneje, mu zaračunajo globo. Ta je dozda znašala 4% od davčne svote; zaprejš se odstotek zviša na 6. Pazi torej, da ne prineseš prepozno. Ceneje ti bo plačati dva meseca pred obrokom, nego en dan po obroku.

Kaj dobi eksekutor. Finančni minister je izdal odlok, ki odreja, koliko morajo plačati zamudni davkoplačevalci eksekutorju, ki izvrši eksekucijo radi iztirjanja davkov, ki niso bili plačani v določenem roku po opominu. Če znaša dolg do 3 lir, dobi eksekutor 65 stotink, potem pa se stopnjuje: od 3.05 do 5 lir eksekutor 1.25, od 5.05 do 10 — 2.50, od 10.05 do 15 — 3.75, od 15.05 do 20 — 5, od 20.05 do 30 — 7.50, od 30.05 do 50 — 10, od 50.05 do 100 — 15, od 100.05 do 200 — 22.50, od 200.05 do 500 — 43.75, od 500.05 do 1000 — 75, od 1000.05 do 2000 — 120, od 2000.05 do 5000 — 180, od 5000.05 do 10.000 — 240, od 10.000.05 do 25.000 — 300, od 25.000.05 do 50.000 — 360, od 50.000.05 do 100.000 — 410, od 100.000.05 do 250.000 — 460, od 250.000.05 do 500.000 — 510, od 500.000.05 dalje — 560. Da ne boš plačeval poleg davkov še eksekutorja, skrbi za redno plačevanje o pravem času in varno shrani vse pobotnice.

Sejte jaro pšenico. Z ozirom na pomankanje pšenice v Italiji in temu primerno visoko ceno, naj kmetovalci letos posejejo tudi kaj pomladanske (jare) pšenice. Izplača se jo sejati namesto ovsu. Med pšenico se lahko poseje lucerna (erhaspanja) ali detelja. Poskusite!

Denaraj trg. Napetost na evropskih denarnih tržiščih je tekom 1926. l. znatno popustila. Obrestna mera je prišla naglo podati. To je posebno očitno postalo v tekočem letu. Nemčija je na pr. že znižala obrestno mero na pet odstotkov. Avstrija je tekom tega leta že dvakrat znižala eskomptno obrestno mero in celo Francija je pred kratkim šla na 5.5 odstotkov. V primeri s stanjem v početku leta 1926. je uradna obrestna mera padla v Nemčiji od 9 na 5 odstotkov, v Franciji od 7.5 na 5.5 odst., v Avstriji od 9 na 6 odst., v Češkoslovaški od 6.5 na 5.5 odst., v Poljski od 12 na 9 odst., v Ogrski od 7 na 6, v Belgiji od 7 na 5.5, v Norveški od 5 na 4.5 odst., v Danski od 5.5 na 5 odstotkov.

Vedno več denarja imajo v Jugoslaviji. Ljudje v splošnem ne, a banke pač. To pride od tod, da se je med občinstvom utrdilo zaupanje v stalnost denarne valjave in v moč države. Denar, skrit poprej po omarah in celo v zemlji zakopan, nosijo ljudje v hranilnice in banke. Obrestna mera je vsled tega padla nazaj na navadno številko. Banke razpolagajo z obilnimi zalogami razpoložljivega denarja.

Državni papirji v Jugoslaviji so v zadnjem času jeli pridobivati zaupanje na svetovnem trgu. Porastli so zlasti papirji vojne odškodnine. Za te papirje se oglašajo kupovalci iz Prage, Dunaja, Berlina in drugih borznih središč. Drugi tak papir so zemljiške obveznice, ki se obrestujejo po 4%. Tudi te kupujejo močno tujei.

Tržaška trgovina. Upadla je zlasti pomorska trgovina. V januarju l. 1926. je dovoz in odvoz po morju znašal še 1,945,928 stotov, letos 1927. pa le 1,829,244 stotov. Promet po železnici pa je bil v letošnjem januarju večji kakor v lanskem, vendar ne odvaga morskemu primanjkljaja. Celoten promet po suhem in po vodi je bil v januarju l. 1926. 3,937,030 stotov, l. 1927. pa 3,928,372 stotov. Zmanjšal se je torej za 8,658 stotov.

Izvoz jugoslovanskega lesa v Italijo. Radi nenadnega porasta romunskega lesa od 2.70 na 3.20 na curiški borzi, se bo po mnenju gospodarskih krogov povečal izvoz jugoslovanskega lesa zlasti v Italijo, ker bo sodaj lažje konkuriral z romunskim blagom.

Po čem je lira?

Dne 16. marca si dal ali dobil:

- za 100 dinarjev — 39.05 L.
- za 100 š. kron — 65.65 L.
- za 100 fr. frankov 86.50 L.
- za 100 šilingov — 316.— L.
- za 1 dolar — 22.07 L.
- za 1 funt — 107.20 L.

Objava

Srečko Krpan, absolvent srednje teh. šole v Ljubljani, naznanja sl. občinstvu, da je otvoril v Il. Bistrici

stavbno poslovalnico

Sprejema vsa v to obrt spadajoča dela ter razpolaga z lastnim gradivom. Proračune in projekte nudi brezplačno ter daje pojasnila glede istih.

(Renče) IL. BISTRICA.

Lepa knjižnica

je kras slovenske hiše. Pa ni dovolj, da imaš v hiši mnogo knjig. Treba je, da so vse vezane, kajti samo tako se bodo dolgo ohranile. Kje naj bi jih vezali? V Katoliški tiskarni v Gorici, Riva Piazzutta 18.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

sprejema

v Gorici na Travniku št. 5, II.

MALI OGLASI

BIŠČAK JOSIP, trg. v Šmihelu pri št. Petru na Krasu, imam v zalogi brozoparilnike, zeleznino, manufakturo, drobnarije vsake vrste, jestvine, domačo slivovko in tropinovec, ki je kuhana na moderni hotel, kateri je veliko boljši kot iz malih kotlov ter istrsko vino doma pripravljeno. — Vse po nizkih cenah!

ČISTILO ZA ZOBE «Ideal», sestavljeno iz močnih snovi, izvrstno razkužuje usta, odpravi smrdljivo sapo, utrdi dlesno, ovira gnitje. Kdor ga pravočasno uporablja, prepreči vnetje čeljusti in ga nikoli ne bole zobje. Vlije se 30 do 40 kapljic na 1/2 l vode in se izperejo usta. Če močno boli zob, se dene par kapljic samega «Ideal» na vato in se položi v zob. Priporoča se posebno tistim, ki imajo pokvarjeno zobe in same škrbine. Izvrsten je za razkuženje in grgranje pri vnetju v grlu. — Za čiščenje zob je dobra rožnata in črna pasta. Ima fin okus, naredi zobe bele, ovira zobni kamen, razkuži usta in jih prijetno osveži. — Priporoča se, zlasti za slabotne otroke, ki dolgo ne shodijo, za slabotne v prsih, rahitčne **Kalciferat**, zelo okusen sirup. — Za otroke je priporočljiv prah in mazilo **«Ireos»**. — Odlikovani laboratorij **LEKARNA PRI ODREŠENIKU**. - Bistrica.

SAMO potom energičnega zdravljena z Glykolom se ozdravi glavobol, šibkost, malokrvnost, obnemoglost. Izdelek lekarna Castellanovich, Trst, Via dei Giuliani 42. V januarju je lekarna odprta tudi ponoči.

SMILAJOD (Trpoški sok), izborno sredstvo proti arteriosklerozni, revmatizmu in težkemu dihanju, kašlju in kataru, uspešno čistilno sredstvo, posebno priporočljivo za osebe, stare nad 50 let, se prodaja samo v lekarni Castellanovich Trst, Via Giuliani 42 (Pri Sv. Jakobu blizu slovenske šole).

BRIVEC Andrej Rojč, Gorica, via Se minaria 2. se priporoča sl. občinstvu

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Izvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst - Via Ugo Pelonjo 5.

Tvrška Ing. Righi & M. Vidovich

je preselila

svoje dobro založeno skladišče **poljedelskih strojev na Piazza Goldoni 10**

Plugji znamke «divji prasec» in druge vrste vsake številke.

Plužna telesa za lesene gredlje.

Brane, lahke in težke, na dve ali tri dele.

Slamozelnice in moži.

Mlin za gnojila (mletje nitrata) i. t. d.

Poravnajte naročnino!

Stab. Tip. Silvio Spazzal - Trieste

Kmeto-Ribarska Posojilnica in Hranilnica

reg. zadr. z neom. zav. v

BARKOVLJAH

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje. Vloge so zajamčene z nadesetmilijonsko vrednostjo v nepremičninah

URADNE URE: 9-12 in 14-18

v Barkovljah, Viale Regina Elena 137

Ne hranite denarja doma!

ETERNIT

Zaloga - TRST

sa je preselila v VIA TRENTO STEV. 16. (Pri evangelijski cerkvi.) Shranite nastov!

Za cerkve, dvorane, hotele, gostilne

Harmoniji

Klavirji - Pianini - Avtopiani

izvršeni od prvovrstnih tovarn

«Pollmann & Weiss», «Stallberger» itd.

Ugodni plačilni pogoji

PRODAJA — MENJUJE — POSOJA — POPRAVLJA.

Cenik ali proračun na zahtevo zastoj.

Trgovina s klavirji inž. Gino Riosa - Trst, via Valdirivo 24, TELEFON 746.

ZOBOZDRAVNIŠKI AMBULATORIJ

Dr. G. Laurinsich

TRST - Via delle Sette Fontane 6 - TRST

Izvršuje točno vsako delo z zlatom in kavčukom. Slovencem z dežele poseben popust za potne stroške.

Govori se slovensko. Delo zajamčeno. Gene ljudske. Odprto od 9-13 in od 15-19 - Ob nedeljah od 10-12

Izborno sredstvo proti arteriosklerozni, revmatizmu, težkemu dihanju in čisti kri edino le

Smilajod

Da postane vedno bolj znano naše izvrstno

„VINO DI CHINA E FERRO“

pripravljeno iz pristnega belega vina in zaradi večje vsebine pretvarajočega se železa, odlikovano na mednarodni razstavi v Montecatini l. 1925, prodajamo steklenice-vzorce po L. 2.—

Originalna 3/4 litrska steklenica L. 12.—

„ELISIRE DI CHINA“

zelo prijetnega okusa, izborno sredstvo proti slabostim želodeca in za dobo okrevanja.

Originalna steklenica L. 6.—
Steklenica - vzorec „ 2.50

„Želodčne kapljice sv. Antona“

Izvrstno sredstvo za prebavo, ki istočasno blaži vsakršno črevesno draženje. Stekleničica L. 4.50

GLYKOL L. 8.50 - PRSNI SIRUP L. 7.50 - SMILAJOD L. 11.—

LEKARNA CASTELLANOVICH ALL'ALABARDA, TRST

Via dei Giuliani številka 42, Sv. Jakob - Lastnik F. BOLAFFIO

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Trstu: Via XXX Ottobre 11

Brzjavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98

Podružnice:

GORICA, Bručica, Celje, Črnomelj, Krnja, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, . . .

Centrala v Ljubljani

Dejniška glavica in rezervni sklad: 80.000.000 dinarjev

Bavi se z vsemi bančnimi posli. - Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje po 4 1/2% a vloge na tekoče račune v lirah in v dinarjih po 5%, izvršuje borzno nalogo in daje v najem varnostne celice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9 1/2 do 12.30 in od 14 1/2 do 16 ure.